

KAJ MUNK K

NIEUWSBRIEF

BOORDEVOL

MUNK
memories

Deze nieuwsbrief verschijnt ter ere van de reünie, die op zaterdag 31 maart 2007 gehouden gaat worden in Den Haag voor Kaj Munkers, die in de periode 1960-1980 op deze school hebben gezeten.

Oplage: ca. 765 exemplaren
Uitgifte: per e-mail

Redactie:

Dolly Huisman-Vink, *abactis*
[m] johnh@kabelfoon.nl
Erna Grol-Vink, *praeses*
[m] erna12@xs4all.nl

Vormgeving

Frank van Veen
idonuts, Den Haag

In dit nummer...

- Van de praeses 1
- Van de abactis 2
- In Memoriam Meneer Goen 2
- De Munkmemories van Els van Wijk 3
- Op bezoek bij... 4/5
- Juf van Dam en de Vries 4/5
- Ingezonden mail 5
- Cees Eikelenboom 5
- De Munkmemories van Teun Kardol 6
- Dhr. en Mw. Besselaar 6
- De Munkmemories van Wijnje Frens 7
- Niet gevonden leerlingenlijst 8

Van de praeses...

Locatie en datum reünie bekend!

Overweldigend wat zich afgelopen weken allemaal de revue passeerde. De vele reacties na de laatste nieuwsbrief met tips, aanvullingen en e-mailadressen van gezinsleden.

De ontbrekende klassenfoto's, die voor een groot deel boven water zijn gekomen, dankzij behulpzame schoolgenoten. Verder doet het mij goed te zien, dat er al Kaj Munkers zijn opgestaan, om hun steentje bij te dragen en zich inzetten om hun klas compleet te krijgen.

Er zijn van nog meer docenten gegevens bekend geworden, die op de Kaj Munk hebben lesgegeven. Het lijkt wel een snel trein, die niet te stoppen valt.

Verder heb ik 2 locaties bekeken, die mogelijk geschikt zijn voor onze reünie. De ene locatie heb ik met Teun Kardol bekeken en de andere met Frank van Veen. (Frank gaat ons met zijn band muzikaal ondersteunen tijdens de reünie!)

Tot onze grote vreugde kan ik mededelen, dat zowel locatie als reüniedatum nu vaststaan! De reünie gaat gehouden worden op zaterdagavond 31 maart 2007 van 19.00-0.00 uur

Erna (links) en Dolly in feeststemming

in het gebouw van scholengemeenschap VMBO Zuid-West, Beresteinlaan 627 te Den Haag.

Dit gebouw staat naast het ons bekende Thomas More College waar het 10-jarig jubileum waarschijnlijk ook heeft plaatsgevonden. De tijd heb ik een uurtje kunnen vervroegen voor mensen, die van ver komen. Velen hebben zich al aangemeld en Dolly en ik verwachten, dat er nog velen zullen volgen.

In deze nieuwsbrief kunnen jullie o.a. een interview lezen met de dames De Vries en Van Dam, een stukje van Mevrouw Besselaar en staan we even stil bij het overlijden van onze muzikleraar Teun Groen. Verder zijn er weer een aantal schoolgenoten van ons bereid geweest hun herinneringen op papier te zetten. Het is niet altijd rozegeur en manschijp op de Kaj Munkschool geweest!

Tot slot ben ik op 12 november... 50 jaar geworden. Vandaar deze uitbundige foto met mijn dierbare zus Dolly! en van onze zoon Laurens heb ik een fantastisch cadeau gekregen: webspace voor een Kaj Munkwebsite!!!

Van de abacis... Verslag 4

door: Dolly Huismans-Vink (59-65)

Niet te geloven! We hebben sinds de vorige nieuwsbrief met jullie hulp wel 186 nieuwe e-mailadressen op de lijst kunnen noteren. Jullie hebben ons geweldig geholpen! De oplage van de nieuwsbrief gaat hard naar de 800.

Het aantal leerling-namen steeg met 109 stuks naar de 1263.

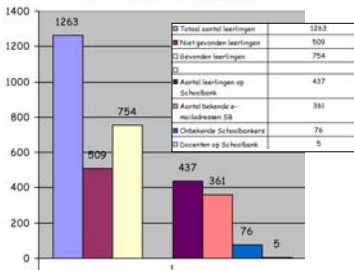
Het aantal niet-gevonden leerlingen zakte naar de 509.

Willen jullie ons alseblieft blijven helpen? Jullie zien dat het écht helpt. Een oud adres of telefoonnummer kan al enorm helpen.

Nou, tot de volgende keer met hopelijk weer goede cijfers.

Oh ja, voor ik het vergeet: 151 oud-leerlingen hebben zich tot nu toe aangemeld voor de reünie op 31 maart 2007.

Leerlingen Kaj Munkschool 1960-1980

In memoriam Meneer Groen

Net toen de derde nieuwsbrief over de Kaj Munk school in mijn elektronische postbus gleed, viel er ook een kaart op de deurmat. Een rouwkaart met het overlijdensbericht van Teunis Groen, ons allen beter bekend als meneer Groen, de muziekleraar van de Kaj Munkschool. 85 jaar is hij geworden, met een rijk muzikaal leven achter de rug. Ik zie hem nog heel duidelijk voor me: een rijzige gestalte, altijd in kostuum gestoken, zijn schouders en hoofd iets voorover gebogen, met het zwarte achterover gekamde haar, in model gehouden door brylcream. En steevast held hij een aktetas vol muziek in zijn hand.

Ik weet zeker niet alles meer wat er in die muzieklessen gebeurde, maar er staat toch een aantal kenmerkende zaken in mijn geheugen gegrift. Bijvoorbeeld dat we veel zongen, onder andere uit dat rode boekje van Valerius' gedenkklank. Veel van die Zuid-Afrikaanse liedjes zoals 'mijn Sari Mareis' of vaderlandse liederen als 'Merck toch hoe Sterck'. Maar ook zondagsschoolleiders uit 'Wie Zingt Mee' of psalmen uit het groene boekje 'Proeve van een nieuwe berijming' dat in die jaren net was uitgekomen. Voor canons had hij ook een voorliefde: regelmatig hebben we het 'dona nobis pacem' gezongen. Vaak speelde hij op zijn blokfluit, die uit zo'n stoffen hekje kwam, de melodielijn voor. Soms ook deelde hij klein slagwerk uit zoals fietsbellen op staafje in een blokje hout, triangel en tamboerijnen. Dan mochten wij, in de maat, ook meedoen. In het bijzonder herinner ik me nog de les (in klas

3), waarin hij op een bandrecorder stukjes heeft laten horen van de Mattheus Passie en er over vertelde. Dat heeft me destijds diep geraakt, en nog altijd vind ik het een fantastisch feest als ik in het Toonkunstoor Utrecht zelf die overbekende stukken mag meezingen. En bij feesten op school, zoals het 10-jarig bestaan of het afscheid van school in de zesde klas, dan stond er altijd wel iets van muziek op het programma, waar meneer Groen een grote rol bij speelde.

Maar wij kenden meneer Groen niet alleen van de Kaj Munk. Hij was ook cantororganist in de Adventkerk aan de Hengelolaan. Daar gingen we regelmatig naar de kerk. En samen met Leen Korporaal ben ik in mijn middelbare schooltijd nog eens bij een orgelconcert van hem geweest in diezelfde Adventkerk.

Mijn contacten met meneer Groen zijn na die lagerschooltijd altijd gebleven. In eerste instantie kreeg ik (en ook mijn zus Truus) pianoles van hem, waarvoor hij jaren lang bij ons thuiskwam, vrijdagmiddag net na schooltijd. Dan kreeg hij eerst een kopje thee van mijn moeder en daarna gingen we aan de slag. En, schoolmeester als hij was, kregen we na afloop van de les altijd een cijfer voor de resultaten.

Toen ik het te druk kreeg met mijn studie en stopte met de pianolessen heeft hij mij op mijn verzoek nog een lijst met pianostudieboeken meegegeven om zelf nog wat verder te komen. Tijdens de vulling van mijn militaire dienst-

plicht in den Haag, heb ik hem nog eens thuis opgezocht en samen met hem quatre-mains gespeeld. Prachtig vond hij dat. Nog een paar jaar later hebben mijn vrouw Monique en ik hem gevraagd om op onze bruiloft te spelen tijdens onze huwelijksdienst, een verzoek waar hij graag aan voldeed. Op mijn bandrecorder kan ik zijn spel nog steeds beluisteren.

De laatste keer dat ik hem gesproken heb was in 1992 bij de begrafenis van mijn vader, waar hij met zijn vrouw op condolancebezoek kwam. Toen mijn moeder vorig jaar overleed, schreef zijn zoon dat hij niet meer kon komen. Hij was vergeetachtig geworden en zijn krachten waren afgenomen. Zijn eigen vrouw was toen al overleden. En nu is hij er zelf ook niet meer. Er rusten ons nog slechts de goede herinneringen aan mijn muzikale opvoeding, waar meneer Groen veel aan heeft bijgedragen.

Hans Verhoef
Klas 6A in '64-'65

De Munkmemories van... Els van Wijk

vanr Els, Casper en Hans van Wijk

Van 1958 tot 1965 heb ik op de Kaj Munkschool gezeten. Ik ben begonnen op de Hervormde School "Bouwlust" zoals op mijn rapportenboekje staat met een dikke stempel van de Kaj Munkschool er onder. Ik denk dat Hervormde School "Bouwlust" de eerste naam was van de school. De naam van het hoofd der school was toen ook al Busink. De school had een locatie aan de Marterrade van 1958 -1959 en aan de Rade van 1959-1960. In 1960 was de nieuwbouw klaar en ging ik naar de Eindstede.

Als ik al die verhalen lees van mijn oude schoolgenoten moet ik zeggen dat ik hun warme gevoelens voor de school niet deel. 's Morgens moesten we ons opstellen in de bekende rijen op het schoolplein en op afroep van klas naar binnen, (voor iedere rij waren twee stoeptegels wit geverfd red.) Eenmaal in de week de gezamenlijke weekopening met de psalm of gezang van die week. Daarna werd ik bij de heer Busink geroepen en kreeg een stevige draai om mijn oren met de mededeling dat hij hoopte dat ik mij voor de rest van de dag of week behoorlijk zou gedragen!
Voor mij geen neuzen maar rake klappen en waarom? Ik vraag het mij nog steeds af.

Ook mw. Klaasen had zo haar eigen stijl van lesgeven. Aan het begin van het schooljaar zat ik naast Albert Zwart. Albert was een van de beste leerlingen uit de klas was en ik kon goed bij hem afkijken en haalde zo goede cijfers. Mijn moeder vertelde mw.Klaasen op de ouderavond dat ik een andere plek in de klas moest hebben omdat ik afkeek van Albert. Zulke goede resultaten pasten niet bij mij! De resultaten gingen inderdaad bergafwaarts toen ik op de andere plek zat. Ik had het voorgoed bij mw.Klaasen verpest!

Ik herinner mij dat we omdat de klassen erg groot waren een deel van het schooljaar beneden in het uitgebouwde gedeelte les kregen. Ik begreep niets van rekenen en extra uitleg was er in die tijd niet bij. De Remedial Teacher was nog niet uitgevonden! Ik denk dat ik mij daarom ging vervelen en mw. Klaasen kreeg er genoeg van. In het lokaal zat een grote inbouwkast zonder ramen waar stoelen e.d. werden bewaard. Mw.Klaasen

pakte mij beet en gooide mij zonder pardon de kast in en draaide de deur op slot. Wat was ik bang in die donkere kast ik ben nu nog bang in donkere ruimtes.

Ik kon tijdens de rekenles niet vertellen hoeveel 4x5 was. Ik wist het wel maar stotterde erg en kon daar door geen twintig zeggen. Daar werd korte metten mee gemaakt. Mijn broer Casper die in een lagere klas zat werd gehaald en moest het antwoord geven. Mw.Klaasen zei dat mijn broertje een stuk slimmer was als ik. Wat voelde ik mij vreselijk dom en verdrietig. Ik wist het wel maar durfde het niet te zeggen uit angst om uit gelachen te worden als ik twtwtwtwtwintig zou zeggen. Het is gelukkig allemaal goed gekomen. Ik kan nu ook optellen, aftrekken, vermenigvuldigen en staartdelingen maken en stot-

ter niet meer. Maar bij mw.Klaasen ben ik dus blijven zitten dat jaar.

Het jaar daarop zat ik bij juffrouw van der Leede een hele aardige juf. Aan het eind van het schooljaar ging ze trouwen en ging wij met de klas naar de receptie in "Het Gouden Hoofd". Ik denk dat daar toch ook foto's van moeten zijn. Misschien in het trouwalbum van juffrouw van der Leede.

Van de handwerkles herinner ik mij dat ik jaren bezig ben geweest met het babywouwsjaaltje te breien. Toen ik het eindelijk af had was de witte wol zwart!
Als ik de verhalen van de anderen lees begrijp ik nu dat de school erg prestatiegericht was. Ik heb dat nooit door gehad. Het was dus zo, kon je meekomen had je geluk, had je meer begeleiding nodig dan had je pech en aangezien ik tot de laatste categorie behoorde had ik dus pech!! Ook op de voorkant van het rapportenboekje kan je dat al lezen.

Kaj Munkschool Opleiding Gymnasium-Lyceum-H.B.S-U.L.O.enz. De rest van de lagere opleidingsmogelijkheden werden niet benoemd.

Maar het is allemaal goed gekomen! Ik ben 21 jaar getrouwd en wij hebben 2 dochters. De oudste is 16 en zit in Havo 5 en wil de Pabo gaan doen! De jongste is 11 jaar en zit in groep 8. Eens in de 14 dagen werk ik de zaterdag -en zondagochtend met heel veel plezier in de Wijkverpleging.

Els van Wijk.

Op bezoek bij...

Juffrouw van Dam en De Vries

Op 28 oktober jl. brachten wij juffrouw Van Dam en juffrouw De Vries een bezoekje. Jack heeft in het schooljaar 61/62 bij juffrouw van Dam in de klas gezeten. De juffen waren bevriend met Marie-Annes moeder, die kort les heeft gegeven op de Kaj Munkschool en later juf werd op de school in de Pachtersdreef. De juffen zijn inmiddels al enige tijd met pensioen.

Het was een leuk en bovenal gezellig weerzien. Hoewel we ons aardig voorbereid hadden op het gesprek, hoefden we ons lijstje vragen niet te gebruiken want de juffen haalden uit zichzelf de ene na de andere herinnering naar boven.

Hoewel ze het erg naar hun zin hadden op de KM, begon de drukte, het lawaai en de oprukkende bebouwing hen te benauwen. Ze besloten te solliciteren naar een betrekking op een school in Middelburg. Daar werden ze voorstellig verwelkomd door het bestuur, kregen een prima diner aangeboden, waarna.....ze toch maar bedankten en op de KM bleven. Ze verhuisden naar de andere kant van de torenflat aan de Beresteinlaan en toen iedereen dacht dat ze daar wel zouden blijven, zagen ze een advertentie van dezelfde school in Middelburg, waarin het bestuur melding maakte van twee vacatures. Het contact was snel gelegd en hun sollicitatie leidde (ditmaal zonder diner) tot een aanstelling. In '71 verlieten ze Den Haag en de KM en verhuisden ze naar Middelburg.

Juf De V: 'Ik mocht een bepaald moment de cursus speelleerclassen volgen. Het was de bedoeling dat we langzaam over zouden gaan van klassikale naar groepslessen. Dat was zo'n omslag, dat ik de cursus twee keer gevolgd heb en daarna nog begeleiding heb gekregen. Op woensdagmiddag maakten we ons eigen speelateriaal'.
Juf Van D: 'Ja, die cursussen... we zijn de hele stad op de scooter doorgecrosst naar die cursussen'.

Juf De V: 'Eigenlijk was dit het begin van de onderwijsvernieuwing. Alle nieuwe leerkrachten werden naar ons doorgestuurd voor informatie over de speelleerclassen. Dan zei Busink tegen zo'n nieuwe leerkracht: "Ken je

juffrouw De Vries niet? Nee! Dat kan ook niet want ze is al voorbij, net een bliksemflits".

De juffen gingen in de vakantie vaak kamperen. Op de scooter van juf Van Dam. Toen het een keer regende, stond de splinternieuwe scooter van de juf naast de tent. Dat

vond ze zonde, ze ging naar buiten en zette de nieuwe scooter in de tent. Dat zorgde voor enig geginnel onder de collega's. Toen juf Van Dam een keer door een koutje geveld thuisbleef, lieten ze haar weten dat ze haar autootje ook maar binnen moest zetten, zodat die geen kou kon vatten.

De juffen vonden het lesgeven soms erg zwaar. Dat kwam vooral door de grote klassen. Veertig leerlingen was geen uitzondering. Juf Van Dam heeft zelfs een keer een klas van vierenvijftig gehad! Je kon gewoon niks leuks doen en er was soms nauwelijks een pad tussen de banken te ontdekken. Juf Van Dam

vindt het nog steeds jammer dat die grote klassen hun beperkingen oplegden. Je moest gewoon

Busink had vaak heel veel kleingeld, door de zending, melkgeld e.d. Dat slopte hij gewoon in je loonzakje.

Lees verder op pagina 5

Verloof van pagina 4

streng zijn om de orde te kunnen handhaven. Dat was extra lastig als er een collega ziek was. Dan ging de tussendeur open en stond je in de deuropening twee klassen in de gaten te houden. Er was te weinig tijd en gelegenheid voor leuke en gezellige dingen. Juffrouw De Vries vult aan dat het met de komst van de speelleerlassen beter werd. Je kon leerlingen op hun niveau laten werken. De differentiatie betekende een grote verbetering.

In de jaren 60 werd het salaris nog contant uitbetaald, in loonzakjes.

Juf Van D: Dan stuurde Busink een leerling(!) met de loonzakjes voor Dubbeld, Pannekoek en mij naar de dependance aan de Marterrade waar wij toen met zijn drieën zaten. Niet te geloven!

Juf De V: Busink had vaak heel veel kleingeld, door de zending, melkgeld e.d. Dat stopte hij gewoon in je loonzakje. Dan ging je scheef naar huis.

Naast prettige ervaringen waren er natuurlijk ook dieptepunten. Juf Van Dam memoreert aan het jaar dat ze een doodziek meisje in de klas had. Dat wilde als elk ander kind behandeld worden. Dan liet je dat meisje fout werk overmaken terwijl je wist dat ze nog maar kort te leven had. Zo iets hakt er echt in. Het is zo moeilijk om je een houding te geven. Juf De Vries vindt het dan ook een goede zaak dat tegenwoordig aankomende leerkrachten

geschoold worden in het omgaan met ziekte en dood bij jonge kinderen. Vroeger moest je zelf maar uitzoeken hoe je met kinderen praat over deze materie.

Beide juffen vonden dat er een prettige sfeer op school heerste en dat de omgang tussen collega's prima was. Busink was natuurlijk een markante figuur. De juffen haalden het vooral aan dat Busink met een bruine en een zwarte schoen op school kwam. Om van het gezeur af te zijn, ging hij alle klassen langs, liet zijn schoenen zien met de mededeling: 'Zo, nou heeft iedereen ze gezien en hoeven jullie me niks meer te zeggen'.

Juf De Vries herinnert zich nog een jonge

onderwijzer, Douwe Douma, die voortdurend verliefd was. Op een keer kwam hij de docentenkamer binnen, stortte zich languit op de grond en verzuchtte: 'Ik ben weer verliefd en het is uit'.

Bob Dubbeld heeft de juffen deze zomer bezocht. Hij woont nu ergens op de Veluwe. Ze herinneren zich hem als een leuke en aardige collega die goed kon dammen en veel voorlas uit bijvoorbeeld Beekman en Beekman.

De juffen zouden graag willen weten hoe het met juf Winkel is gegaan. Ze had een keer alle collega's bij haar (ouders) thuis in Velzen uitgenodigd. Haar vader had een broodfabriek.

Zij en haar man Teun waren dol op opera's. Volgens de juffen woont An Bierens in Wateringen, mevrouw Pompert in Voorburg, is Dicky Jonker getrouwd met ene Muis, hun zoon Bas Muis is acteur. Frits Besselaar zou in Edeveen wonen.

De juffen vinden het idee van een reünie leuk. Juf De Vries is zeker van plan te komen.

Na tweeënhalf uur gezelligheid vertrokken we met de belofte gauw weer eens langs te komen.

Den Haag, 29 oktober 2006,

Marie-Anne Hijmans-Elenbaas en Jack Hijmans

vhr Marie-Anne, Wim en Tineke Elenbaas

Echtpaar Marie-Anne Hijmans-Elenbaas en Jack Hijmans

Ingezonden mail

Cees Eikelenboom

Via mijn zuster heb ik de nieuwsbrieven ontvangen. Een leuk idee daar ik toch enkele jaren op deze school heb gezeten.

Wat ik nog weet is niet veel daar ik een niet zo leuke tijd heb gehad op deze school. Veel aanpassingsproblemen mijnzijdig aan het systeem op deze school. De meeste verhalen die ik via jullie lees kloppen wel. Wat ik weet is dat ik bij juffrouw Moens zeker 3 jaar in de klas heb gezeten, waar zij veel over Indonesië vertelde en in snikken uitbarste. Enkele malen ben ik in Indonesië geweest en kan ik het mij goed voorstellen wat zij daar achtergelaten heeft. De enorme bloemenpracht daar deed mij op deze reizen wel eens aan haar denken. Ze kon prachtig vertellen daarover. Onder het gebed wat lang duurde wisten we van tevoren al dat ze ging huilen waar we veel

plezier om hadden!! want we wisten al wat er ging gebeuren.

Zat altijd wijdbeens onder haar werktafel en had een zachtboord plaat ervoor staan die naar elk lokaal meeinging. Ze was weduwe klaagde altijd dagelijks over het werk wat meegenomen werd naar huis. Wij moesten altijd met schriften meetillen, omdat ze volgens mij altijd meereede met de gele Renault van juf Binsbergen.

Verder heb ik een naam van een klagenoot en dat was Suzanne 't Lam. (Denk dat ik haar wel leuk gevonden moet hebben.)

Op de namenlijst staat de naam Zeeger en Peter Cras, dat was een tweeling waarvan de vader concierge was van de school.

Verder heb ik met juffrouw Moens een tentoonstelling gemaakt met als onderwerp cir-

cus, dit stond uitgestald bij de deur van het kantoor van meneer Busink.

De school had ook een grote poppenkast waar ik met anderen nog enkele voorstellingen heb gegeven.

Mocht er toch nog wat herinneringen boven komen mailen we wel weer.

Rest mij nog te vertellen dat ik toch nog nieuwsgierig ben geworden van een niet al te leuke periode op deze school die voor mij niet al te best is geweest! Maar ben toch lekker op de pootjes blijven lopen. Dus heeft het toch nut gehad zullen we maar denken.

Cees Eikelenboom

(de klassenfoto van klas 2b met Mevrouw Moens schooljaar 1961-1962 ontbreekt nog steeds! redactie)

De Munkmemories van... Teun Kardol

Ik heb van 1963-1969 op de Kaj Munkschool gezeten en bewaar daar hele goede herinneringen aan. We kwamen rond 1962 in de Eerste te wonen en keken zo op het schoolplein! Kinderen kwamen lopend naar school wat heel veilig was want er

stonden overal op de drukke punten klaarovers! Vandaag de dag worden de kindertjes in colonne met de auto naar school gebracht. Het is dat de detectiepoortjes te smal zijn maar anders zouden ze met de auto IN de school worden gedropt.

Toe Erna mij een paar maanden geleden belde op haar zoektocht naar Kaj Munkers kwamen plots allerlei gebeurtenissen en namen naar boven. Namen waarvan ik niet eens meer wist dat ze bestonden. Gek is dat he! Maar plots rook ik weer die lucht die in de school hing als er weer eens een regenbui langs was getrokken. En wat te denken van die neus! DE NEUS! Hoef je tegenwoordig ook niet meer te doen als leraar: lekker neuzen met je leerlingen. Voor je het weet heb je als leraar een knuppel in je nek liggen of een vriendelijke vader komt hoogstpersoonlijk "effe die k.neus van die lehrperik verbahwuh!" Ja, het taalgebruik is er in die jaren in Den Haag ook

niet echt op vooruit gegaan.

Van de 1e tot en met de 5e klas herinner ik mij dat het veilig voelde. Grote klassen waar het in de klas over het algemeen heel stil was. Gymles van een oude meneer die fantastisch kon vertellen en dat dan ook graag en veel deed! En als je dan eindelijk wat ging sporten kwam telkens de bal tegen dat veel te lage plafond! "Dakbal!!"

Een mevrouw in een enorme leren jas die postzegels kwam verkopen. Ik weet nog steeds niet waarvoor dat was en waarom sommige kinderen wel zegels kochten maar de meeste kinderen niet! Wat te denken van juffrouw Klaassen die elke maandagochtend het linker uitklapbord volgeschreven had met een bijbeltekst. Elke dag werd die door de hele klas hardop opgelezen waarna de maandag daarna weer een nieuwe tekst verscheen maar wel werden die eerdere teksten elke dag ook herhaald. Aan het einde van het schooljaar kende je de bijbel redelijk goed uit je hoofd. Misschien dat anderen in hun latere leven wat aan die informatie gehad hebben, ik in elk geval niet. In de pauze stiekum voetballen met een tennisballetje of we speelden 'grietenvangertje'.

Het mooiste was toch wel de 6e klas. Wat hebben we gelachen en een plezier gehad, ook na schooltijd. En schoolvoetbal natuurlijk.

Meester Besselaar was de coach. Wat een geweldig aardige man was dat! Ik hoop dat hij ook op de reünie aanwezig zal zijn. Ook als leraar was hij voortreffelijk, hij was wel streng maar dan op een aardige, gezellige manier. En... er stond een piano in zijn klas! Heerlijk, met de klas zingen onder zijn pianobegeleiding. Indrukwekkend vond ik ook de afscheidsavond met poppenkast en toneelstukjes. We moesten de beschermde wereld waarin we leefden verlaten en waren klaar voor het gevecht dat 'grotmensenwereld' heette. Toen nog niet beseffend dat als je 2 x met je ogen geknipperd had je uitgenodigd zou worden voor een reünie van de school waar je zojuist afscheid van had genomen. Wat zijn die 40 jaar voorbij gevlogen!

Teun Kardol

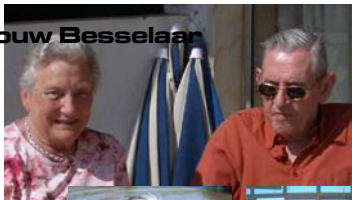
Groeten uit Portugal...

Mijnheer en Mevrouw Besselaar

Mijn man (74) is om gezondheidsredenen afgekeurd en heeft sinds die tijd heel veel operaties ondergaan. Oa. maagverwijdering, aneurysma (gesprongen slagader), by-pass en gebroken heup om er een paar te noemen. Toch houden we de moed er in en proberen zoveel mogelijk nog te reizen. We wonen het grootste deel van het jaar in een fijn appartement in Portugal aan de Algarve. We wonen niet in een toeristenflat maar gewoon tussen de portugezen. We hebben zowel uitzicht op zee als op een drukke verkeersader vlak beneden ons. Er is altijd wat te zien dus we hoeven niet weg om iets te beleven. Even de ramen openschuiven en ziedaar, ons eigen terras. Maar een bootreisje is ook leuk, vooral als er een lift is, want trappenlopen gaat haast niet meer. Zoals in Portugal gebruikelijk, eten we vaak buiten de deur, dat zie je ook wel op de foto :-)

We voelen ons echt thuis in Portugal en hopen er gauw weer te komen, heerlijk, de zon tegemoet!

H.Besselaar-Richters

De Munkmemories van... Wimie Frens (nu Meijer)

De benoeming van Els en mij aan de Kaj Munkschool was onze eerste baan. Wij hadden een bruising jaar in Frankrijk achter de rug, maar nu werd het menens. Met veel moeite hadden wij een dak boven ons hoofd gevonden in Den Haag, maar het was wel ruim een half uur fietsen van de school. En in die tijd droeg je nog geen lange broek naar je werk, en regenpakken waren er nog niet. Wij hadden dus een grijze regenponcho aangeschaft en met erg beestenvuur hielden wij ons ook nog eens in plastic zakken. Het waren barre tijden, maar ja we waren jong... Dat we jong waren zagen we ook aan ons salaris. Ik verdiende F 333,- per maand en Els nog minder. Dus als de grote slee van dhr. Van der Starre (penningmeester van het bestuur) voor de school gesignaleerd werd, aan het eind van de maand ging er een siddering van opwinding door ons heen. In de pauze vloegen wij naar de personeelskamer, waar de bruine loonzakjes op tafel lagen. Wij zetten ergens een handtekening, en de portemonnaie was weer een poosje gevuld. Toen ik begon was de school groot. Er was zelfs een tekort aan lokalen. Zo hadden mevrouw. Klaassen en ik samen een (1) derde gigaklas, in een (1) lokaal. Dat werkte niet, en toen heb ik een poosje lesgegeven aan een kleine derde klas in de personeelskamer. In de gymnastiekzaal zat tijdelijk een klas van een r.k.school, met meester Jacobi. Ik weet dat

nog goed omdat meester J. kaarten heeft bemachtigd voor Els en mij voor een voorstelling van Toon Hermans. Het volgende jaar kreeg ik een eerste klas en die klas heb ik gehouden tot ik wegging in december 1966. Het was een leuke klas en ik verheug me erop om de nu veertig plussers terug te zien. Herkennen wij elkaar nog??? Het waren andere tijden, ik zei het al. We hadden vakleerkrachten. Ik had dan wel de akte nuttige handwerken, met moeite en de hakken over de sloot behaald, maar o vreugd, daar was Mia van der Bolt, vakleerkracht handwerken. Bovendien een heel leuk mens! En dan zingen. Meneer Groen kwam daarvoor in de klas en maakte er een feestje van! Gymnastiek? Wij brachten de kinderen naar Jaap Kuiper en daar deden ze de verantwoorde oefeningen. In verband met de afstand bleven wij tussen de middag over. Meestal zaten we in de personeelskamer met mevrouw. Klaassen, met wie we

Juf/Wimie Frens (links)
en juf Els Pompert

een heel goede band kregen. Af en toe kookte mevrouw. Klaassen indisch (ze was dan een week bezig!!) Ze nodigde dan familie uit en, wat een eer, ook Els en ik werden uitgenodigd. Als eregast was er dan meneer Busink. Het eten was overvloedig en overheerlijk. Na zo'n maal konden wij haast niet meer fietsen van de dikke buik.

Er zijn vast nog veel meer dingen en die zullen me wel te binnen schieten als dit verstuurd is. Ik weet wel dat we ontzettend veel gelachen hebben. Ik heb in ieder geval een hele prettige tijd gehad op de Kaj Munkschool!

Wimie Meijer (nu Meijer)

Oproep

Klassenfoto's

In ons klassenfotosysteem ontbreken na de vorige oproep nog de volgende klassenfoto's.

Klas 1b	1959 - 1960
Klas 6	1959 - 1960
Klas 2 b of c	1961 - 1962
Klas 5a	1969 - 1970
Klas 5a	1971 - 1972
Klas 5b	1973 - 1974

Klas 1	1975 - 1976
Klas 1	1977 - 1978
Klas 3	1977 - 1978
Klas 5	1977 - 1978
Klas 1 t/m 5	1979 - 1980

met ???

met meneer Busink?

met juf Moens-Dieduksman

met mevrouw van Dam

met mevrouw Pannekoek-van Est?

We hebben een zwart/wit ontvangen, maar hij is in kleur!!

Wie helpt ons aan kleur?

Wie helpt ons aan deze ontbrekende klassenfoto's?

Je doet ons en je klasgenoten er een enorm plezier mee!!

De foto's die we wel hebben, staan ook op de website van de schoolbank www.schoolbank.nl

Erna en Dolly Vink

Gezocht...

Jouw Munkverhaal

Herinner jij je nog die speciale anekdotes, persoonlijke ervaringen en prille romances... een onuitsproken ruzie, bijzondere weetjes, stille verlangens of andere memorabele zaken uit jouw Kaj Munk periode?

Laat je klas- en schoolgenoten weer eens meegenieten!

Duikel jouw verleden weer eens op en stuur je verhaal, vergezelt met eventueel fotomateriaal, op naar de redactie: johnh@kabelfoon.nl

De sluitingsdatum voor het aanleveren van de kopij is 31 december a.s.

De lijst van Inoq!

niet gevonden leerlingen

Aalt van
Abma
Admiraal
Aandael
Anderl
Anil
Arban
Arkelan van
Arkelan van
Asselen van
Baars
Bachet
Bachet
Bachet
Bai
Barnhart
Ben van de
Bernard
Berg
Berg van de
Berg van de
Berg van de
Berg van den
Berg van den
Bersenk
Bessems
Beuker
Blaik
Blok
Blok
Blok
Bodeg van
Boddeke
Boert(s)
Bogard van de
Bogarts
Bolschamen van
Bol
Boo de
Boon
Booch
Booch
Booch van de
Booch van de
Boskamp
Boskamp
Bosma
Brakel van
Brakel van
Bredde
Bree van de
Brink van de
Brinkman
Broekhuizen
Broer
Broos
Harry
Brouwer
Brouw de (van Unnik)
Bruin de
Bruin de
Bruin de
Bruin de
Bruin de (Niermans)
Bruin de/de Bruin
Buijs
Burg van de
Busser
Busser
Busser
Butter
Canninga
Cint de
Cook de
Cornelius
Cramel
Cramer
Dam van
Dauphin
Dauphin (Hout)
Dekker
Dekker
Diepenhorst
Diepenhorst
Dijk van
Dijk van
Dijk van/Dijkman
Dijkgraaf
Dijkman
Dijkman
Dik
Domburg
Domburg van
Dorsen van
Drenth
Drenth
Dreu de
Drewes
Drijver den

Carla
Tineke
Aaf
Anja
Wendy
Annelies
Nelleke
Karin
Richard
Erika
Klein
Erica
Harry
Klop
Yvonne
Marcel
Karin
Ran
Aart
Kok
Mariella
Renee
Ron
Hans
Elien
Hetty
Laura
Ingrid
Kraaijeveld
Natalie
Marlene
Eugene
Henkie
Ina
Annelies
Anne-Jan
Cora
Mary
Groot
Diana
René
Lucienne
Edwin
Hans
Shirley
Rob
Edith
Hanneke
Evelie
Gerard
Sofia Pauline
Fred
Darryl
Leo
Edwin
René
John
Tonia
Brenda
Cornelis
Menno
Arend
Leijdencker
Leijdencker
Herker
Joke
Irma
Gerrit
Lijghart
Lijghart
Lijntjes
Rudie
Lyda
René
Monique
Willeke
Luf
Anja
John
Frans
Hans
Robert
Robert
Simons
Denise
Edwin
Kees
Mirjam
Hetty
Hans
Jan
Sneek
Daphne
Joost
Jenny
Jolke
Charessa
Evert
Jochem
Roy (Ronald)
Robbie
Dariusz
Yvonne
Diana
Wouter
Els
Ma/Jrly
Naarding
Caroline

Marius
Narding
Nieve de
Nieuwesteede
Nihot
Don
Rafaela
Annelieke
Albert
Anja
Marva
Wilma
Sonja
Kloij ten
Rob
Mieke
Bert
Gerrit
Monique
Marcel
Annelie
Marjan
Carla
Carrollen
Kooymann
Jacques
Carla
Robin
Erik
Deborah
Margretha
Martine
Wouter
Margareth(h)
Hans
Eric
Piut
Polanen van
Polderman
Polen van
Popering
Post
Post
Jage
Putten van
Racz
Rademaker(s)
Rausch
Rens
Rens
Rein
Rein
Rijk van
Rijke de (Ouwers)
Rijn van
Riet van de
Rijn van
Rimzelwaan
Robij
Wim
Frans
Odette
Jan
Marjolien
Frits
Schaap
Schaap
Hanneke
Henk
Martine
Rudy
Jenny
Houten
Jolke
Theo
Schroef (Hageman)
Arja
Lida
Willeke
Luf
Anja
John
Frans
Hans
Robert
Robert
Simons
Denise
Edwin
Kees
Mirjam
Hetty
Hans
Jan
Sneek
Daphne
Joost
Jenny
Jolke
Charessa
Evert
Jochem
Roy (Ronald)
Robbie
Dariusz
Yvonne
Diana
Wouter
Els
Ma/Jrly
Naarding
Caroline

Stefan/Steven
Hans
Eveline
Mirian
Jan
Hans
Olga
Fred
Victor
Petra
Marc
Thomassen
Erik
Judith
Saskia
Rob
Lizzy
Esther
Anjan
Dave(y)
Hans
Channa
Mia
Lex
Astrid
John
Valk van de
Valkenburg
Marjo
Verdel
Klaar
Georje
Verhulst
Arnolda
Hans
Gerda
Mariska
Jolanda
Jan
Versteeg
Marcel
Verweij
Greet
Vink
Bart
Denny
Vis
Hans
Freddie
Vis
Claudia
Robert-Jan
Linda
Vleuten van
Karin
Elvira
Vliss van de
Ronald
Sander
Vogelaar
Bas
Vogelaar
Rientje
Vogelvoel van
Henk
Marjolien
Voops
Vos
Ellen
Vos
Hans
Marjan
Astrid
Monique
Vos
Dincke
Irma
Tijlke
Lydia
Wroman
Willem
Irma
Waelen
Reli
Spaak/Jacques
Sonia
Fried
Wetering van de
Remé
René
Erik
Jan
Cor
Yvonne
Anita
Joyce
Miram
Peter
Dinbe
Wilna
Zandvoort
Marina
Zanten van
Monique
Ronald
Zuga
Fred
Irene
Zwart
Peter
Donovan
Ronald
Jan

Ingrid
Sonia
Stoop
Caroline
Peter
Yvonne
Peter
Joyce
Rob/Beek
Margretha
Dineke
Doreen
Saskia
Dolf
Marga
Paul
Jacco
Seney
Paula
Robbie
Dennis
Anja
Conny
John
Hans
Sandra
Marjo
Hans
Harry
Yvonne
Edith
Sonia
Jan
Kees
Tom
Herma
Gerard
Vink
Kees
Vis
Ria
Joop
Astrid
Marcel
Frankie
Linda
Peter
Bertie
Desiree
Annelies
Anja
Marjolien
Marcella
Margriet
Jan
Henk
Arnold
Sylvia
Loesje
Kooos
John
Paula
Margriet
Frits
Jobert
Jacqueline
Tommy
Hester
Marjie
Michael
Jolanda
Sienstra
Frans
Jacqueline
Carolina
Henk
Christine
Paul
Odette
Pier-Jan
Kees
Dariusz
Shirley
Paula
Ingrid
Marjie
Chris
Karin
Dickie (Richard)
Zanten van
Mickey Louisa
Cindy
Dagmar
Henk
Herma
Albert
Heery
Sophiet

Ziet u een
oude bekende
of bij staan?
Mail het ons!
Dolly Huisman-Vink,
[m]johnh@kabelloon.nl
Erta Grol-Vink,
[m]erna12@xs4all.nl